

Η ποινική διάσταση του Ν 2472/1997 και η νομολογιακή του αντιμετώπιση

Καθηγήτης Λεωνίδα Κοτσαλής

- **Εισαγωγή**
- **Ουσιαστικές διατάξεις και κυρώσεις**
- **Νομολογιακή αντιμετώπιση**
 - *Αρχείο*
 - *Διαδίκτυο*
 - *Δικαστικές αποφάσεις και λοιπά έγγραφα δικαστηρίων και δικογραφιών*
 - *Βιντεοσκόπηση*
 - *Δημοσίευση φωτογραφιών*
 - *Υποκλοπή τηλεφωνικών συνομιλιών -μαγνητοσκόπηση τρίτων προσώπων και μετέπειτα χρήση του περιεχομένου τους ως αποδεικτικών μέσων*
 - *Εξωτερικά στοιχεία επικοινωνίας*
 - *Δεδομένα υγείας*
 - *DNA*
 - *Οικονομικά δεδομένα*
 - *Ερωτική ζωή*
- **Συμπέρασμα**

Αρχείο

- **ΣυμβΠλημμΘεσ 1247/2011** [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)], σύμφωνα με την οποία: «δεν συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα οι πληροφορίες που περιήλθαν σε γνώση κάποιου, χωρίς να έχει προηγηθεί έρευνα σε αρχείο ή χωρίς να του τις έχει μεταδώσει τρίτος που επενέβη σε αρχείο, καθώς ελλείπει η αναγκαία για τη στοιχειοθέτηση της πράξεως προϋπόθεση του «αρχείου», η οποία απαντά σε κάθε σχετική απόφαση ή βούλευμα. Ομοίως, στο αυτό πνεύμα κινούνται οι ενδεικτικώς αναφερόμενες εν προκειμένω αποφάσεις, **ΑΠ 1564/2010** (ΠΧρ ΞΑ, σελ.591 επ.), **ΑΠ 1381/2009** (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), **ΑΠ 1857/2010**, (ΠοινΔικ 2011, σελ.1183 επ.), **ΑΠ 1187/2009** [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)], **ΑΠ 2079/2007** (ΠΧρ ΝΗ, σελ. 312 επ.), **ΑΠ 2515/2009** [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)]

Διαδίκτυο

- **ΑΠ 1564/2010** (ΠΧρ ΞΑ, σελ. 591 επ.), στην οποία, μεταξύ άλλων, επισημαίνεται ότι η εργασία που συνίσταται στην αναγραφή, σε ιστοσελίδα του διαδικτύου, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί επεξεργασία κατά την έννοια του νόμου. Τούτο οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στο ότι, η σχετική εργασία πραγματοποιείται, εν μέρει, κατά τρόπο αυτοματοποιημένο, δεδομένου ότι η αναγραφή στοιχείων προϋποθέτει, σύμφωνα με τις εφαρμοζόμενες σήμερα τεχνικές και μηχανογραφικές διαδικασίες, την εκτέλεση μιας εργασίας τοποθετήσεως της σελίδας αυτής σε ένα διακομιστή του Διαδικτύου (server), καθώς και τις αναγκαίες εργασίες για να μπορούν να έχουν πρόσβαση στη σελίδα αυτή τα πρόσωπα που συνδέονται με το διαδίκτυο
- Με την **ΑΠ 1857/2010** (ΠοινΔικ 2011, σελ. 1183 επ.), κρίθηκε ότι η δημοσίευση από τρίτο πρόσωπο, σε ιστοσελίδα αγγελίας ότι η Χ συνευρίσκεται δήθεν ερωτικά με αόριστο αριθμό προσώπων και ζευγάρια έναντι του ποσού των 100 ευρώ, με αναγραφή και του αριθμού του κινητού της τηλεφώνου, δεν στοιχειοθετεί το αδίκημα του ά. 22 § 4 του Ν 2472/1997, καθώς τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα της εγκαλούσας, που οι δράστες κατέστησαν προσιτά σε τρίτους, δεν περιείχοντο σε αρχείο προσωπικών δεδομένων

- Στην *ΑΠ 1567/2010* (ΠοινΔικ 2011, σελ. 1086 επ.), κρίθηκε ότι η δημοσίευση φωτογραφιών από την ερωτική ζωή των παθόντων σε εφημερίδα στοιχειοθετεί το αδίκημα του ά. 22 § 4 του Ν 2472/1997, καθώς, όπως επισημαίνεται, το αρχείο μιας εφημερίδας αποτελεί σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, διαρθρωμένο με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία είναι ο τίτλος της εφημερίδας, η ημερομηνία κυκλοφορίας και ο αριθμός του συγκεκριμένου φύλλου, και τα οποία επιτρέπουν την πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα που έχουν δημοσιευθεί.

- **ΕφαΘ 175/2014** (Αρμ 2014, σελ. 1740 επ.), το ζήτημα των μηχανών αναζητήσεων στο διαδίκτυο αντιμετωπίστηκε υπό την έννοια της επέμβασης, μέσω αυτών, σε αρχεία –κατά την έννοια του νόμου– ιστοσελίδων. Σε αυτήν, κρίθηκε ότι η ανεύρεση ορισμένων δημοσιεύσεων μέσω τέτοιων μηχανών αναζητήσεων, δεν δύναται να στοιχειοθετεί παράνομη επέμβαση σε αρχείο, καθώς, σύμφωνα με τη σκέψη του δικαστηρίου, το διαδίκτυο συνολικά δεν αποτελεί αρχείο διαρθρωμένο, όπως ο νόμος απαιτεί, αφού σε αυτό υπάρχουν –πέραν των διαδικτυακών τόπων των διαφόρων επίσημων ειδησεογραφικών πρακτορείων, τα οποία πράγματι μπορεί να λειτουργούν ως αρχείο, υπό την έννοια της ημερολογιακής αρχειοθέτησης και εύρεσης των διαφόρων ειδήσεων– και διαδικτυακοί τόποι ιδιοκτησίας διαφόρων φυσικών προσώπων (blogs), στα οποία γράφονται οι απόψεις και οι γνώμες των δημιουργών τους ή άλλων ή δημοσιεύονται διάφορα έγγραφα, χωρίς, όμως, να δημιουργείται ή να διατηρείται κανενός είδους «αρχείο»

- *Πλημμελίου 791/2012* (ΠοινΔικ 2013, σελ. 309 επ.), με την οποία κρίθηκαν αθώοι ο εκδότης, ο αρχισυντάκτης και ο βοηθός αρχισυντάκτη της εφημερίδας, καθώς δεν αποδείχθη ότι η επίμαχη φωτογραφία βρέθηκε μέσω γνωστής ιστοσελίδας κοινωνικής δικτύωσης, αλλά από τη μηχανή αναζήτησης του διαδικτύου. Επιπλέον, το δικαστήριο έκρινε ότι, ακόμα και αν η φωτογραφία είχε ανευρεθεί από την ως άνω ιστοσελίδα, δεν είναι βέβαιο εάν ο χρήστης της ιστοσελίδας αυτής είχε απαγορεύσει, δια σχετικής ηλεκτρονικής εντολής του, την προβολή της σε τρίτους και όχι μόνο σε φίλους του λογαριασμού του σε αυτήν, ενώ η εκ των υστέρων απαγόρευση της προβολής σε τρίτους δεν ήταν δυνατό να είναι γνωστή στους κατηγορουμένους

- Με το βούλευμα *ΣυμβΠλημΑθ 1281/2014* (ΠΧρ ΞΕ, σελ. 232 επ.), εκτός από την ιδιαιτέρως εύστοχη παράθεση της διαδικασίας επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων στο διαδίκτυο, έγινε δεκτό ότι, από τη στιγμή που έχει, ήδη, μία φορά λάβει χώρα δημοσίευση προσωπικών δεδομένων στο διαδίκτυο, η εκ νέου δημοσίευση (αναδημοσίευση) τους δεν στοιχειοθετεί κάποιο από τα αδικήματα του ά. 22 του Ν 2472/1997, καθώς το προστατευόμενο έννομο αγαθό του απορρήτου της ιδιωτικής ζωής έχει, ήδη, καταλυθεί με την πρώτη δημοσίευση και η έννοια της «ιδιωτικότητας» έχει ήδη πληγεί στον πυρήνα της, εκτός εάν με την αναδημοσίευση συντελείται για πρώτη φορά δημοσίευση περαιτέρω νέων στοιχείων και πληροφοριών.

Δικαστικές αποφάσεις και λοιπά έγγραφα δικαστηρίων και δικογραφιών

- *ΑΠΔΠΧ 68/2004, ΑΠΔΠΧ 38/2004* (ιστοσελίδα ΑΠΔΠΧ: www.dpa.gr): οι δικηγόροι δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν έγγραφα από μία δικογραφία σε άλλη, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση και ενημέρωση των υποκειμένων. Άξια μνείας, και δη για τους συνηγόρους ειδικότερα, είναι η περίπτωση της χρήσης καταδικαστικών αποφάσεων και άλλων δικαστικών εγγράφων.
- Με την *ΑΠ 1381/2009* (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κρίθηκε ότι η λήψη αντιγράφων δικαστικών αποφάσεων που αφορούσαν στο μηνυτή, χωρίς τη συγκατάθεση του τελευταίου, και η παράνομη επεξεργασία αυτών με τη διάδοση τους σε τρίτους, προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, την υπόληψη του μηνυτή, στοιχειοθετούν το αδίκημα του ά. 22 § 4 του Ν 2472/1997

- Με την *ΑΠ 1744/2009*, (δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του Αρείου Πάγου: www.areiospagos.gr), κρίθηκε αιτιολογημένη η καταδίκη του κατηγορουμένου, ο οποίος προκάλεσε την απόφαση σε άγνωστο δράστη να επέμβει χωρίς δικαίωμα στο αρχείο του Πρωτοδικείου και του Εφετείου Αθηνών και να λάβει αρχικώς γνώση της υπάρξεως δύο καταδικαστικών αποφάσεων σε βάρος του πολιτικώς ενάγοντος και εν συνεχεία να λάβει γνώση και του κειμένου αυτών, να λάβει αντίγραφα και να τα παραδώσει στον κατηγορούμενο. Στην ίδια κατεύθυνση, κινήθηκε και η *ΑΠ 2054/2010* [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)].
- Με την *ΑΠ 49/2011* (ΠΧρ ΞΒ, σελ. 29επ.), κρίθηκε ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν πορίσματα ΕΔΕ, εφόσον προορίζονται για την απόδειξη της αθωότητας του κατηγορουμένου, καθότι τα άρθρα 358 και 364 ΚΠΔ υπερισχύουν, ως ειδικότερα, του Ν 2472/1997. Στο ίδιο πνεύμα, κινήθηκαν οι *ΔιατΕισΠρΑθ 123-2014/106/46Δ/14* (ΠοινΔικ 2014, σελ.1071 επ.) και *ΠλημμΤριπολ 738/2013* (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

- Με το βούλευμα του *ΣυμβΠλημΘεσ1247/2011* [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)], κρίθηκε ότι τα αρχεία αυτά έχουν το χαρακτήρα διαρθρωμένων συνόλων ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, τα οποία συνιστούν τμήματα-υποσύνολα ενός συνολικού αρχείου ποινικών αποφάσεων της ελληνικής επικράτειας που τηρείται στα επιμέρους δικαστήρια, με κριτήριο την έδρα του εκδίδοντος την απόφαση δικαστηρίου και, επομένως, συνιστούν «αρχεία» κατά την έννοια του νόμου.
- με την *ΔιατΕισΠλημΠειρ 95/2005* (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κρίθηκε ότι δεν αποτελούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα οι καταδικαστικές αποφάσεις, λόγω της δημοσιότητας συνεδριάσεως των δικαστηρίων.

- Με την **ΑΠ 1187/2009 [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)]** αναιρέθηκε η καταδικαστική απόφαση για παραβίαση του Ν 2472/1997, κατά την οποία ο κατηγορούμενος είχε καταστήσει γνωστά σε τρίτους, μέσω υπομνήματος του στη Διοικητική Επιτροπή Σημάτων, ποινικές διώξεις και καταδίκες της εγκαλούσης, καθώς έγινε δεκτό «ότι τα ανωτέρω συνιστούσαν προσωπικά δεδομένα της εγκαλούσας τα οποία υπήρχαν στα αρχεία του Πρωτοδικείου, της Εισαγγελίας Πρωτοδικών και του Εφετείου και Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών και μολονότι δεν είχε δικαίωμα να γνωρίζει αυτά ο κατηγορούμενος, τελικώς αναιρέθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση με την αιτιολογία ότι “ούτε στο σκεπτικό ούτε στο διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης αναφέρεται περιστατικό επέμβασης στα αρχεία του Πρωτοδικείου και του Εφετείου Αθηνών και των αντίστοιχων Εισαγγελιών, όπου φέρονται ότι υπήρχαν καταχωρημένες οι πληροφορίες”».
- **ΣυμβΕφΑθ 984/2001 (ΠοινΔικ 2002, 1022)**: απηλλάγησαν ο δικηγόρος και ο εντολέας του από τις κατηγορίες της παράνομης γνώσης, αλλοίωσης και ανακοίνωσης ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, οι οποίοι προσκόμισαν στο δικαστήριο για ανάγνωση το κατατεταγμένο αποφυλακιστήριο του πολιτικώς ενάγοντος, από το οποίο προέκυπτε η καταδίκη του για δεκάδες εγκλήματα, με την αιτιολογία ότι το δικαστήριο υποχρεούται να ερευνά κάθε αποδεικτικό μέσο, εφόσον συντελεί στην ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας.

Βιντεοσκόπηση

- *ΓνωμΕισΑΠ 14/2007* (ΠοινΔικ 2007, σελ. 1277 επ.) έθεσε τρεις βασικές αρχές: α) η εγκληματική συμπεριφορά του ατόμου ούτε εμπίπτει ούτε δύναται να εμπίπτει στην έννοια των προσωπικών δεδομένων, β) οι διατάξεις του Ν 2472/1997 δεν εκτείνονται στο πεδίο της ποινικής διαδικασίας και στο πλαίσιο απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και γ) η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα δεν είναι δυνατό να ελέγξει τη δικαστική εξουσία και τον τρόπο λειτουργίας της.
- Στις *ΑΠ 874/2004*, (ΠοινΔικ 2004, σελ. 806 επ.), *ΑΠ 1317/2001*, τονίσθηκε ότι η χρήση κρυφής κάμερας κατά την εκτέλεση υπηρεσιακών καθηκόντων που υπόκεινται σε δημόσιο έλεγχο δεν αποτελεί αθέμιτο αποδεικτικό μέσο, διότι δεν ανάγεται στον ιδιωτικό βίο του ατόμου.

- η **ΑΠ 1238/2013** (ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ) έκρινε ότι οπτικοακουστικό υλικό που έχει καταγραφεί και αποθηκευθεί σε κινητό τηλέφωνο, αποτελεί μέρος αρχείου, κατά την έννοια του νόμου, εφόσον δε χρειάζεται καμία ομαδοποίηση ή ταξινόμησή του και είναι απλή η επεξεργασία και η ηλεκτρονική μετάδοση αυτού ανά πάσα στιγμή σε τρίτους

Δημοσίευση φωτογραφιών

- *ΑΠ 1567/2010* (ΠοινΔικ 2011, σελ.1086 επ.), είναι ότι η δημοσίευση στον Τύπο φωτογραφιών από την προσωπική ζωή του υποκειμένου συνιστά παραβίαση του ά. 22 § 4 του Ν 2472/1997, καθώς έγινε δεκτό ότι: «το αρχείο μιας εφημερίδας αποτελεί σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαρθρωμένο με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά είναι ο τίτλος της εφημερίδας, η ημερομηνία κυκλοφορίας και ο αριθμός του συγκεκριμένου φύλλου, τα οποία επιτρέπουν την πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα που έχουν δημοσιευθεί [...] η ελευθερία της έκφρασης και διάδοσης των στοχασμών όπως και η ελευθερία του πληροφορείν και πληροφορείσθαι, που κατοχυρώνει το άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος. Ειδικώς ως προς τον έγγραφο τύπο, το άρθρο 14 παρ.1 δεν περιλαμβάνει και την ελευθερία διάδοσης πληροφοριών, που ανάγονται στην προστατευόμενη από τα άρθρα 2 παρ.1 και 9 παρ.1 του Συντάγματος απαραβίαστη σφαίρα της ιδιωτικής ζωής των προσώπων, στον πυρήνα της οποίας ανήκει προδήλως και η ερωτική τους ζωή»

Υποκλοπή τηλεφωνικών συνομιλιών-μαγνητοσκόπηση τρίτων προσώπων

- Με την *Εφαθ 3202/2007* [ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], «αρχείο» κατά την έννοια του νόμου αποτελούν και οι μαγνητοταινίες στις οποίες έχει καταγραφεί, συνήθως εν αγνοία του συνομιλητή/ών, η συνομιλία – τηλεφωνική ή μη– δύο ή περισσότερων ατόμων, περίπτωση στην οποία εκείνος που επεμβαίνει στο εν λόγω «αρχείο», ακούγοντας τις μαγνητοταινίες αυτές, το περιεχόμενο των οποίων ανακοινώνει και καθιστά γνωστό και σε τρίτους, παραβιάζει το ά. 22 του Ν 2472/1997.
- Με τη *ΔιατΕισΠλημ 223/2011* (Αρμ 2011, σελ.1015 επ.), η καταγραφή σε ταινία μιας συνομιλίας, εν αγνοία των συμμετεχόντων σε αυτήν, και η περαιτέρω χρησιμοποίησή της, δεν συνιστούν παράβαση του Ν 2472/1997, καθώς δεν υφίσταται επέμβαση σε «αρχείο».

- Οι *ΑΠ 874/2004* (ΠοινΔικ 2004, σελ. 806 επ.), *ΑΠ 1317/2001* (ΠΧρ ΝΒ, σελ. 435 επ.), *ΓνωμΕισΑΠ 14/2007* (ΠοινΔικ 2007, σελ. 1277 επ.), *ΑΠ 954/2006* (ΠΧρ ΝΖ, σελ. 328 επ.) υποστηρίζουν ότι δεν αποτελεί αξιόποινη πράξη στην περίπτωση εκείνη που οι καταγεγραμμένες συμπεριφορές δεν ανάγονται «στη σφαίρα της προσωπικής και ιδιωτικής ζωής, αλλά πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των ανατιθέμενων σε αυτούς υπηρεσιακών καθηκόντων».
- Η *ΑΠ 653/2013* [ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], επιτρέπει την αποδεικτική αξιολόγηση τέτοιων αποδεικτικών μέσων **μόνο υπέρ του κατηγορουμένου και μόνον όταν αυτά αποτελούν το μοναδικό προτεινόμενο από τον κατηγορούμενο για την αθωότητα του αποδεικτικό μέσο**. Υπέρ αυτής της άποψης ετάχθησαν, μεταξύ άλλων, και οι *ΑΠ 49/2011* (ΠΧρ ΞΒ, σελ. 29 επ.), *ΑΠ 1537/2007* (ΠΧρ ΝΗ, σελ. 216 επ.).
- Η *ΑΠ 611/2006* (ΠοινΔικ 2006, σελ. 857 επ.), υποστηρίζει ότι η συνταγματική επιταγή του άρθρου 19 παρ. 3 παρακάμπτεται **όχι μόνο για την απόδειξη της αθωότητας του κατηγορουμένου αλλά και για την ενοχή του**, προκειμένου να στηρίξει ο παθών την καταγγελία του.

Εξωτερικά στοιχεία επικοινωνίας

- *ΓνωμΕισΑΠ 9/2009, 12/2009 και 9/2011* (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και μερίδας τη ποινικής νομολογίας, όπως η *ΑΠ 1564/2010* (ΠΧρ ΞΑ, σελ. 591 επ.), οι οποίες υποστηρίζουν ότι τα εξωτερικά στοιχεία επικοινωνίας δεν αποτελούν προσωπικά δεδομένα και δεν προστατεύονται από το συνταγματικό απόρρητο της επικοινωνίας
- Το βούλευμα *ΑΠ 924/2009* (ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και η *ΑΠ 1421/2010* (ΠοινΧρ 2011, σελ. 512) υποστηρίζουν ότι **τα εξωτερικά στοιχεία καλύπτονται από το απόρρητο της επικοινωνίας.**

Δεδομένα υγείας

- *ΑΠ 1370/2010* [ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (ΔΣΑ)] κρίθηκε αιτιολογημένη η καταδίκη του κατηγορουμένου για παράνομη επέμβαση σε αρχείο μαιευτηρίου, στο οποίο περιλαμβάνονταν τα προσωπικά δεδομένα ασθενών του (λεχώνων), όπως τα στοιχεία ταυτότητας τους, στοιχεία χορηγήσεως φαρμάκων και ιατρικό ιστορικό.

DNA

- *Πορισμ Αναφ Εισ Εφ Θεσ της 14.10.2013* (Ποιν Δικ 2013, σελ. 903 επ.), σύμφωνα με το οποίο το DNA αποτελεί ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο, το δικαίωμα λήψης και εξέτασης του οποίου κατ' άρθρον 200Α ΚΠΔ καταλείπεται στις διωκτικές αρχές
- *Γνωμ Εισ ΑΠ 16/2011* (Ποιν Δικ 2012, σελ. 33 επ.), σύμφωνα με την οποία η Διοίκηση δεν μπορεί να υποχρεώσει τους συγγενείς νεκρών, εφόσον αυτοί το αρνούνται, να συμμετάσχουν σε διαδικασίες επιστροφής λειψάνων συγγενών τους για επιστημονικές εξετάσεις και λήψη δείγματος DNA, προς ταυτοποίηση λειψάνων που δεν έχουν εισέτι ταυτοποιηθεί.

Οικονομικά δεδομένα

- Με την *ΕφΘεσ 1177/2008* (ΠΧρ Ξ, σελ. 765 επ.), ότι τα στοιχεία που εμπεριέχονται στις πιστωτικές κάρτες και τα PIN που αντιστοιχούν σε αυτές, αποτελούν προσωπικά δεδομένα, ωστόσο, εν τέλει, επικράτησε η άποψη ότι δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα του ά. 22 του Ν 2472/1997, καθώς η κατ' αυτόν τον τρόπο λήψη γνώσεως των προσωπικών αυτών δεδομένων, ήτοι η αντιγραφή τους, δεν συνιστά επέμβαση σε αρχείο, και, ως εκ τούτου, ελλείπει η αναγκαία αυτή προϋπόθεση
- Η δε αντίθετη άποψη έχει εκφραστεί ιδίως μέσω παραπεμπτικών βουλευμάτων, όπως είναι το *ΣυμβΕφΘεσ 28/2010* (ΠοινΔικ 2011, σελ.155 επ.)

- Με την *ΑΠ 793/2010* (ΠοινΛογ 2003, σελ.783 επ.) έχει κριθεί ότι αποτελούν προσωπικά δεδομένα τα δυσμενή οικονομικά στοιχεία που καταχωρούνται στη βάση δεδομένων της εταιρείας «Τειρεσίας», ενώ με το βούλευμα *ΣυμβΠλημΑθ 3668/2006* (ΠΧρ ΝΖ, σελ.271 επ.) έγινε δεκτό ότι και οι τραπεζικοί λογαριασμοί αποτελούν προσωπικά δεδομένα, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ.1 εδ. α΄ του Ν 2472/1997
- Με το βούλευμα *ΣυμβΠλημΑθ 1281/2014* (ΠΧρ ΞΕ, σελ. 232 επ.) εκφράσθηκε η θέση ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην επονομαζόμενη «λίστα Λαγκάρντ», ήτοι ονόματα ημεδαπών μεγαλοκαταθετών σε αλλοδαπή τράπεζα, εμπίπτουν στο πεδίο προστασία του Ν 2472/1997

Ερωτική ζωή

- η **ΑΠ 499/2013** (ΠΧρ ΞΔ, σελ. 38 επ.), σύμφωνα με την οποία η διάδοση πληροφοριών σχετικών με την ερωτική ζωή ατομικώς προσδιοριζόμενου προσώπου δεν επιτρέπεται να αποτελέσει, από συνταγματική άποψη, περιεχόμενο του δικαιώματος πληροφόρησης ή της ελεύθερης έκφρασης και διάδοσης των στοχασμών